

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: **AGRO KLIMUS s.r.o.**, se sídlem Městečko 22, 691 63 Velké Němčice, IČ: 469 90 895, zastoupena Mgr. et Mgr. Adamem Sokolem, advokátem, se sídlem Vídeňská 188/119d, Brno – Dolní Heršpice, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1 – Nové Město, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2024, č.j. MZE-22046/2024-14141,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2024, č.j. MZE-22046/2024-14141, a usnesení Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 16. 1. 2024, č.j. SZIF/2024/0051043, **se ruší** a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 32.493 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Adama Sokola, advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2024, č.j. MZE-22046/2024-14141 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“), ze dne 16. 1. 2024, č.j. SZIF/2024/0051043 (dále též „prvostupňového rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 11b odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

fondů a o změně některých dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SZIF“), zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o poskytnutí Základní podpory příjmu pro udržitelnost; Doplnkové redistributivní podpory příjmy pro udržitelnost; Ekoplatby celofiremní základní; Platby na produkci bílkovinných plodin (dále jen „Jednotná žádost“), podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování přímým plateb zemědělcům a o změně některých souvisejících nařízení vlády, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 83/2023 Sb.“), pro rok 2023.

- [2] Žalobkyně předně v žalobě namítla, že žalovaný sice naznal, že žalobkyně k žádosti nedoložila soupis účetních a daňových dokladů (dále jen „Soupis“), který je její povinnou součástí, nicméně uznal, že zastavení řízení z důvodu nedoložení Soupisu, ve kterém měl figurovat pouze jediný účetní doklad, je formalistické. Dle žalobkyně tak žalovaný absenci Soupisu v žádosti nepovažuje v případě žádosti za důvod, pro který by mohla být žádost zamítnuta či řízení o ní zastaveno, což je v rozporu se stanoviskem SZIF.
- [3] Žalobkyně dále v podané žalobě vyslovila nesouhlas se závěry žalovaného, že i v případě doložení Soupisu k žádosti by nepovažoval žalobkyni za „aktivního zemědělce“, protože jediným jejím příjmem byl příjem z pachtu zemědělského závodu a tento nemohl být posouzen jako příjem ze zemědělské činnosti. Žalobkyně namítla, že žalovaný nepřímo uvedl, že v případě hospodaření žalobkyně např. na 1 ha půdy by bylo žádosti vyhověno, i když na zbývajících půdách ve vlastnictví žalobkyně (více než 100 ha) by na základě pachtovní smlouvy hospodařil jiný subjekt. V této souvislosti uvedla, že v roce 2022 zemědělsky hospodařila na základě pachtovní smlouvy na pozemcích o celkové výměře cca 2 hektary, a měla tak kromě příjmu z pachtovní smlouvy také příjem ze zemědělské činnosti z prodeje plodin vypěstovaných na předmetných pozemcích. Zdůraznila, že tuto skutečnost v žádosti neuvedla, protože na tyto pozemky nepobírá žádné dotace, přičemž pokud by SZIF nebyla uvedena v omyl, že pachtovní smlouva nepochybně prokazuje příjem ze zemědělské činnosti, tak v žádosti specifikovala příjem ze zemědělské činnosti na předmetných pozemcích.
- [4] Žalobkyně dále v žalobě uvedla, že byla v žádosti povinna prokázat SZIF, že je „aktivním zemědělcem“ pouze proto, že v předchozích dvou letech nepodala Jednotnou žádost. Uznala, že v letech 2021 a 2022 na sebe neměla evidované žádné díly půdních bloků (vlivem jejích interních problémů), neboť své pozemky propachtovala společnosti, která na nich hospodařila. Dále uvedla, že před podáním žádosti s péčí řádného hospodáře zjišťovala, zda je ona sama oprávněna podat žádost, když na pozemcích hospodaří na základě pachtovní smlouvy jiný hospodář (účastnila se školení a dotazovala se přímo SZIF). Za účelem prokázání svých tvrzení o tom, že byla SZIF ujištěna, že příjem z pachtovní smlouvy je příjmem ze zemědělské činnosti, žalobkyně v žalobě navrhla výslech Ing. V. M., referentky Oddělení průřezových činností a sankčního systému podmíněnosti SZIF, a J. M., zaměstnankyně pachtýře z pachtovní smlouvy, která s p. M. komunikovala. Dále žalobkyně doložila e-mailovou komunikaci mezi jednatelem žalobkyně Mgr. R. K. a právním zástupcem žalobkyně Mgr. Ing. T. T. na straně jedné a p. M., která žalobkyni o obsahu komunikace se SZIF informovala (e-maily ze dne 21. 3. 2023, 9. 5. 2023, 4. 7. 2023 a 23. 1. 2024). Žalobkyně proto namítla, že považuje za nesporné, že v případě doložení Soupisu k žádosti by byla žádost schválena a dotaci by obdržela, protože i SZIF považoval příjem z pachtovní smlouvy za zemědělský příjem.
- [5] Dále žalobkyně s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu a na nález Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2005, sp.zn. II.ÚS 487/03, namítla, že žalovaný v odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

napadeného rozhodnutí, které je zcela v rozporu s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, porušil základní zásady správního řízení, když sice uznal stanovisko žalobkyně obsažené v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, tj. že absence Soupisu nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti z důvodu nepřiměřeného formalismu, a tedy že odůvodnění SZIF je vadné, nicméně prvostupňové rozhodnutí potvrdil jako správné, a to ze zcela nového důvodu, který vůbec v prvostupňovém rozhodnutí nebyl uveden, a tedy nebyl ani obsahem odvolání žalobkyně. Závěrem žaloby žalobkyně pro úplnost uvedla, že zemědělská půda uvedená v žádosti neležela nikdy ladem a bylo na ní každý rok zemědělsky hospodařeno.

- [6] Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud zrušil jak žalobou napadeného rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové.
- [7] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě nejprve uvedl, že důvodem pro zastavení řízení o Jednotné žádosti byla skutečnost, že žalobkyně nesplnila podmínky „aktivního zemědělce“ podle ustanovení § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 83/2023 Sb., tj. že žalobkyně nenaplnila definici „aktivního zemědělce“, která představuje základní podmínku pro čerpání přímých dotací. Uvedl, že žalobkyně si k prokázání statutu „aktivního zemědělce“ v Jednotné žádosti vybrala v III. části pro splnění podmínky „aktivního zemědělce“ postup prokázání údajů podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., tj. doložit společně s Jednotnou žádostí daňové přiznání včetně soupisu účetních a daňových dokladů dle ustanovení § 4 odst. 5 písm. b) tohoto nařízení vlády. Žalobkyně k Jednotné žádosti nedoložila povinnou přílohu (Soupis) v termínu podání Jednotné žádosti, k jednotné žádosti doložila daňové přiznání a pachtovní smlouvu, z čehož dle žalovaného nebylo možné vyhodnotit finanční kritéria, a tím tedy nesplnila podmínku „aktivního zemědělce“. Žalobkyně tímto porušila podmínku stanovenou v ustanovení § 11b odst. 4 zákona o SZIF, a proto SZIF postupoval podle ustanovení § 11d odst. 1 předmětného zákona a žádost zastavil. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí skutečně konstatoval, že za situace, kdy součástí předmětného Soupisu, kterýžto je povinnou náležitostí žádosti o dotaci, by měl být toliko jeden doklad, se postup SZIF může jevit formalistickým, byť v souladu se zákonem o SZIF. Uvedl, že z tohoto důvodu a nad rámec povinnosti věcně posoudil doložený doklad, přičemž dospěl závěru, že ani za takového stavu by žalobkyně nesplnila předmětnou podmínku.
- [8] Dále žalovaný uvedl, že se v odvolacím řízení podrobně zabýval okolnostmi, které vedly k zastavení řízení o žádosti žalobkyně o dotace za rok 2023. Poukázal zejména na to, že tento případ byl velmi specifický. Postup SZIF stran zastavení řízení aproboval jako souladný se zákonem o SZIF (viz str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí). V tomto konkrétním případě však dospěl k závěru, že ačkoliv zastavení řízení o žádosti o dotace z důvodu nedoložení Soupisu v situaci, kdy by v tomto Soupisu chyběl pouze jediný daňový doklad, který žalobkyně současně doložila samostatně, je v souladu se zákonem o SZIF, mohl by takový postup působit jako formalistický. Dle žalovaného byla naplněna materiální stránka postupu SZIF. Nad rámec svých povinností předmětný doklad posuzoval pro účely plnění podmínky „aktivního zemědělce“, přičemž jej vyhodnotil jako doklad, ve kterém žalobkyně uplatňuje jako svůj zemědělský příjem inkasované nájemné z pachtu celého jejího závodu. Tento příjem tak neuznal jako relevantní pro naplnění předmětné podmínky, neboť dovodil, že pokud zemědělský subjekt propachtuje celý svůj závod, včetně všech pozemků třetí straně, nemůže na těchto pozemcích sám aktivně hospodařit, a tudíž nevykonává zemědělskou činnost. Dále zdůraznil, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pachtovné, popř. nájemné může být započítáno, nicméně pouze jako součást příjmu zemědělského subjektu v rámci zemědělského hospodaření; není však možné považovat výnos z pachtovní smlouvy za

propachtování celého závodu, jakožto jediný příjem, aniž by zemědělsky hospodařil, za doložení příjmů ze zemědělské činnosti pro splnění podmínek „aktivního zemědělce“. Poukázal rovněž na to, že podání žádosti spolu s jejími přílohami neznamená, že jí bude automaticky vyhověno, když u žadatele pro způsobilost „aktivního zemědělce“ se mimo jiné posuzuje příjmové kritérium dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., což by v případě žalobkyně, pokud by hospodařila na 1 ha zemědělské půdy, nebylo splněno.

- [9] Žalovaný se dále vymezil proti tvrzení žalobkyně, že by pachtovní smlouvu SZIF považoval za nesporný dokument mající prokazovat, že žalobkyně je „aktivním zemědělcem“. Takovému potvrzení se ze strany správního orgánu v žádném případě ani časovém okamžiku žalobkyni nedostalo, neboť SZIF řízení zastavil z uvedeného důvodu a nevyhodnocoval naplnění podmínky „aktivního zemědělce“, tj. ani nehodnotil předmětný dokument (pachtovní smlouvu). Uvedl, že vyhodnotil, že z komunikace žalobkyně a SZIF vyplývá, že SZIF, resp. jeho pracovnice, sice žalobkyni potvrdila, že pachtovné je bráno jako příjem, nicméně nemusela z kontextu dotazů dovodit, že žalobkyně bude uplatňovat pachtovné jako jediný zemědělský příjem, což ani sama žalobkyně nikde v komunikaci neuváděla. Zdůraznil, že žalobkyně se na SZIF obrátila s obecným dotazem, nelze tedy souhlasit s jejím tvrzením, že byla ze strany SZIF ujištěna, že přímo v jejím případě se u příjmu ze zemědělského pachtu jedná o zemědělský příjem pro účely prokázání splnění předmětné podmínky. Podotkl, že interní komunikace žalobkyně nemůže potvrdit obsah rozhovoru s externí osobou. Dále vyslovil nesouhlas s námitkou, že potvrdil prvostupňové rozhodnutí ze zcela jiného důvodu, neboť žalovaný potvrdil postup SZIF, tj. zastavení řízení o žádosti pro nedodání povinné přílohy jako relevantní a souladný se zákonem o SZIF, avšak pro úplnost se vyjádřil i k samotné pachtovní smlouvě a posoudil ji.
- [10] Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedla, že není pravdivé tvrzení žalovaného, že nebylo možné vyhodnotit finanční kritéria z důvodu nedoložení Soupisu k žádosti, neboť tento neobsahuje žádné nové informace, které by již nebyly součástí žádosti. Dle žalobkyně tak bylo nesporně možné vyhodnotit finanční kritéria žádosti.
- [11] Dále uvedla, že ve vyjádření žalovaný uvedl, že jediným důvodem zamítnutí žádosti byl pouze chybějící Soupis, a ne žádný jiný důvod. Tím nepřímou potvrdil, že v případě doložení Soupisu k žádosti by tato byla schválena, protože SZIF dle žalobkyně považoval pachtovní smlouvu za dostatečnou k prokázání příjmu žalobkyně ze zemědělské činnosti. Pokud by tomu tak nebylo, tak by dle žalobkyně SZIF v prvostupňovém rozhodnutí tyto další skutečnosti uvedl. Dále uvedla, že v jejím případě nemusel Soupis sloužit k žalovaným deklarovanému účelu, protože měla jediný příjem ze zemědělské činnosti; nebylo tedy třeba počítat větší množství položek, které by jinak byly uvedeny v Soupisu. Již jen z pachtovní smlouvy a finančních podkladů, které k žádosti doložila, tak byla zřejmá výše jejích příjmů.
- [12] K hodnocení pachtovní smlouvy provedené žalovaným žalobkyně uvedla, že není pravdou, že by pachtovní smlouvou propachtovala celý svůj závod, neboť předmět pachtovní smlouvy byl definován ve znaleckém posudku č. 42/2020 pouze v rozsahu pro předmětnou smlouvu. V tomto znaleckém posudku pak nebyly obsaženy veškeré pozemky, na kterých žalobkyně hospodařila od roku 2022. Dále uvedla, že jelikož SZIF považoval pachtovní smlouvu, kterou k žádosti doložila, za doklad prokazující příjem ze zemědělské činnosti, nepovažovala za nutné doložit k žádosti pachtovní smlouvu, na základě které vykonávala v roce 2022 až do současnosti zemědělskou činnost na cca 1,3 ha zemědělské půdy, která není evidována

v LPISu. Žalobkyně tuto smlouvu předložila nyní. Lze tak učinit závěr, že žalobkyni sice propachtovala většinu pozemků, ale ne všechny.

- [13] Dále žalobkyně nesouhlasila s argumentem žalovaného, že svůj dotaz na SZIF vznesla obecně; naopak otázky pí. M. byly formulovány zcela konkrétně ke zcela konkrétní pachtovní smlouvě o pronájmu závodu. Obsah interní komunikace dle žalobkyně prokazuje skutečnost, že se s péčí řádného hospodáře zajímala, zda lze pachtovní smlouvu považovat za příjem ze zemědělské činnosti, a to zejména z důvodu změn v podmínkách podání žádosti v roce 2023 souvisejících právě s prokazováním skutečnosti, že žalobkyně je „aktivním zemědělcem“.
- [14] Závěrem repliky žalobkyně uvedla, že žalovaný pouze uvádí důvody, pro které byla žádost *de iure* zamítnuta, ale úplně pomíjí účel žádosti, tedy poskytnutí prostředků z důvodů realizace zemědělské činnosti na příslušných pozemcích.
- [15] Dne 7. 9. 2025 bylo soudu doručeno podání žalobkyně s názvem „Shrnutí“, ve kterém shrnula závažné procesní a materiální vady v postupu správních orgánů. Za procesní vady označila porušení zákazu tzv. překvapivých rozhodnutí, když žalovaný v odvolacím řízení zcela změnil důvod zamítnutí žádosti žalobkyně, což žalobkyni znemožnilo se účinně bránit proti nově vznesené námitce, a porušení zásady legitimního očekávání, když se spoléhala na vyjádření SZIF ohledně kvalifikace příjmů z pachtu, což ji vedlo k podání žádosti. Za materiální vady označila nesprávný výklad pojmů, jelikož žalovaný posoudil příjem z pachtu zemědělského závodu jako nezemědělský, ačkoli se jedná o institut, který je svou povahou se zemědělskou činností neoddělitelně spjat, a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí, které *de facto* zpochybnilo právní oporu prvostupňového rozhodnutí, aniž by tím pro žalobkyni nastalo jakékoliv pozitivum – žalovaný opustil formální důvod a nahradil jej věcným.
- [16] Při ústním jednání konaném před soudem dne 11. 9. 2025 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [17] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [18] Dne 15. 3. 2023 podala žalobkyně Jednotnou žádost pro rok 2023.
- [19] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 16. 1. 2024 SZIF řízení o žádosti zastavil podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu ve spojení s ustanovením § 11b odst. 5 zákona o SZIF.
- [20] V odůvodnění tohoto rozhodnutí SZIF uvedl, že žádost byla doručena bez Soupisu, čímž žalobkyně porušila podmínku dle ustanovení § 11b odst. 4 zákona o SZIF, § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 83/2023 Sb. a § 11b odst. 5 zákona o SZIF, když tento Soupis nedodala ani do 25 kalendářních dnů od podání žádosti. SZIF proto postupoval podle ustanovení § 11d odst. 1 zákona o SZIF a řízení o žádosti zastavil. Dále SZIF v rozhodnutí uvedl, že žalobkyně nesplnila podmínky „aktivního zemědělce“ dle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb. Tímto nenaplnila definici „aktivního zemědělce“, a proto SZIF žádost zamítl.
- [21] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 1. 2. 2024 odvolání.
- [22] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 2. 9. 2024 bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [23] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že k žádosti žádný soupis účetních a daňových dokladů, který je povinnou součástí žádosti, doložen nebyl. Žalobkyně tento Soupis SZIF zaslala až dne 4. 7. 2023, což již bylo po lhůtě pro dodatečné podání dle ustanovení § 11b odst. 5 zákona o SZIF. Žalobkyně porušila povinnost doručit ve stanoveném termínu předmětné přílohy, které tvoří součást Jednotné žádosti.
- [24] K námitkám žalobkyně ohledně rozdílu mezi zastavením řízení a zamítnutím žádosti žalovaný uvedl, že SZIF v tomto případě postupoval podle ustanovení § 11d odst. 1 zákona o SZIF z důvodu nedoložení povinné přílohy v řádném termínu. Žalovaný uznal, že zastavení řízení z důvodu nedoložení soupisu, ve kterém měl figurovat pouze jediný účetní doklad, se jeví jako formalistické, nicméně se v tomto případě dále zabýval doloženým dokladem a činností, na kterou byl vystaven a kterou chtěla žalobkyně uznat jako zemědělskou.
- [25] K argumentaci žalobkyně ohledně zasláního příjmu, tj. že již ze zaslaných dokumentů dne 15. 5. 2023 bylo jasné, že je „aktivním zemědělcem“, žalovaný shledal, že příjem žalobkyně z pachtu celého jeho podniku by i v případě, že by doložila předmětný Soupis, nemohl být posouzen jako příjem ze zemědělské činnosti. V této souvislosti žalovaný odkázal na čl. 4 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2021/2115¹. Uvedl, že má za to, že žalobkyni doložený příjem z propachtování celého závodu není zemědělským příjmem, a žalobkyně tak nevykonávala minimální zemědělskou činnost. Ostatně i v systému LPIS žalovaný ověřil, že v letech 2021 a 2022 na sebe žalobkyně neměla evidované žádné díly půdních bloků, tudíž neměla na čem hospodařit a vykonávat zemědělskou činnost.
- [26] K námitce ohledně sdělení pracovnice SZIF, která žalobkyni sdělila, že pacht je brán jako zemědělský příjem, žalovaný uvedl, že pracovnice nemohla předpokládat, že žalobkyně propachtovala celý podnik včetně pozemků a budov a že toto bude uplatňovat jako její jediný zemědělský příjem. Uznal, že pacht je opravdu možné brát jako zemědělský příjem, ovšem za určitých okolností, např. když hospodář propachtuje jen takovou část, aby ve výsledku stále splňoval alespoň minimální úroveň zemědělské činnosti. Uzavřel, že příjem z pachtovného lze započítat jako zemědělský příjem za podmínky, že zemědělec vykonává minimální zemědělskou činnost v souladu s čl. 4 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2021/2115.
- [27] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [28] Předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno usnesení SZIF, jímž bylo podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu ve spojení s ustanovením § 11b odst. 5 zákona o SZIF zastaveno řízení o Jednotné žádosti podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013

- [29] Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu: „Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže z dalších důvodů stanovených zákonem.“
- [30] Podle ustanovení § 11b zákona o SZIF: „(1) Jednotná žádost o poskytnutí dotace financované alespoň částečně z rozpočtu Evropské unie (dále jen "jednotná žádost") zahrnuje přímé podpory a některé dotace rozvoje venkova, a to pro hromadná opatření nárokového charakteru.
(2) Jednotnou žádost, její přílohu a změny a případně další související doklad lze podat výhradně prostřednictvím informačního systému Fondu podle § 11 odst. 6; jsou-li podány jiným způsobem, Fond k nim nepřiblíží.
(3) Obsah jednotné žádosti je upraven podle jednotlivého druhu dotace prováděcím právním předpisem vydaným podle § 1 odst. 3, který upravuje rovněž její přílohu, kterou je žadatel povinen k jednotné žádosti přiložit a případně další související doklad.
(4) Vláda nařízením podle § 1 odst. 3 stanoví termín pro podání jednotné žádosti, který se vztahuje rovněž na její přílohu, která je její nedílnou součástí, a termín pro další související doklad. Žadatel může podat pouze jednu jednotnou žádost pro příslušný kalendářní rok.
(5) Podání jednotné žádosti po uplynutí termínu stanoveného podle odstavce 4 má za následek snížení částek, na které by měl žadatel nárok, kdyby žádost podal ve stanovené lhůtě, o 1 % za každý pracovní den. Přesáhne-li prodlení žadatele s podáním jednotné žádosti 25 kalendářních dnů, Fond řízení o žádosti zastaví.
(6) Žadatel je povinen v jednotné žádosti uvést veškeré jím užívané díly půdních bloků.“
- [31] Podle ustanovení § 11d odst. 1 téhož zákona: „Fond nevyzývá žadatele k dodatečnému dokládání přílohy jednotné žádosti, která je její nedílnou součástí a je uvedena v prováděcím právním předpisem vydaným podle § 1 odst. 3. Pokud žadatel přílohu nedoručí do termínu podle § 11b odst. 5, Fond řízení o žádosti pro dané opatření zastaví. V případě, že žadatel do termínu podle § 11b odst. 5 nedoručí přílohu, která se vztahuje výhradně k části požadované dotace, Fond dotaci podle prováděcího právního předpisu podle § 1 odst. 3 sníží nebo pro příslušnou část neposkytne.“
- [32] Podle ustanovení § 2 nařízení vlády č. 83/2023 Sb.: „(1) O poskytnutí přímé platby podle § 1 může Státní zemědělský intervenční fond (dále jen "Fond") požádat fyzická osoba nebo právnická osoba, která je aktivním zemědělcem podle § 4. (2) Žadatel podle odstavce 1 podá Fondu žádost o poskytnutí přímé platby do 15. května příslušného kalendářního roku, a to na formuláři jednotné žádosti obsahujícím geoprostorové informace vydaném Fondem pro příslušný kalendářní rok (dále jen "rok podání žádosti").“
- [33] Podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb.: „Aktivním zemědělcem je dále fyzická nebo právnická osoba, která je zemědělským podnikatelem a jejíž minimální příjmy nebo výnosy ze zemědělské činnosti na jejích celkových příjmech nebo výnosech za poslední účetně uzavřené období činí nejméně 30 % a zároveň maximální podíl roční částky přímých plateb na základě podané žádosti pro kalendářní rok, ke kterému budou doloženy zemědělské příjmy nebo výnosy za poslední účetně uzavřené období, činí nejvýše 80 % jejích celkových příjmů nebo výnosů ze zemědělské činnosti.“
- [34] Podle ustanovení § 4 odst. 5 nařízení vlády č. 83/2023 Sb.: „K prokázání údajů podle odstavce 2 písm. a) předloží žadatel společně s žádostí a) zprávu auditora, která potvrdí soulad žadatelem uvedených údajů o jeho celkových příjmech nebo výnosech a jeho příjmech nebo výnosech ze zemědělské činnosti s jeho účetními záznamy, nebo b) kopii daňového přiznání se všemi přílohami za poslední účetně uzavřené období prokazující celkové příjmy nebo výnosy žadatele a současně daňové a účetní doklady prokazující příjmy nebo výnosy ze zemědělské činnosti za shodné účetní

období včetně soupisu účetních dokladů, a to minimálně v rozsahu naplnění podílu podle odstavce 2 písm. a) přičemž z příjmových účetních nebo daňových dokladů musí být zřejmé, že úhrada byla provedena ve prospěch žadatele.“

[35] Z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2011, č.j. 57A 128/2010-56 vyplývá, že *„přezkoumává-li soud zákonnost výroku rozhodnutí, jímž došlo k zastavení správního řízení z některého z důvodů uvedených v § 66 odst. 1 správního řádu z roku 2004, nemůže se v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí zabývat ničím jiným, než posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení.“*

[36] Z uvedených důvodů by tedy bylo na místě zabývat se při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí pouze tím, zda byl v nyní projednávané věci dán důvod pro zastavení řízení dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu ve spojení s příslušnými ustanoveními zákona o SZIF. To ovšem jen za situace, kdy by soud neidentifikoval vážnou vadu prvostupňového rozhodnutí, kterou žalobou napadené rozhodnutí neodstranilo.

[37] Obecně sice platí, že poskytnutí dotace z veřejných finančních prostředků je *de facto* dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č.j. 9 Afs 113/2007-63).

[38] Dále obecně platí, že rozsah přezkumu rozhodnutí vydávaných v dotačních řízeních je s ohledem na skutečnost, že na dotace zásadně není právní nárok, určitým způsobem omezen. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č.j. 9 Ads 83/2014-46, publikovaném pod č. 3324/2016 Sb. NSS, rozšířený senát podrobně popsal rozsah soudního přezkumu rozhodnutí, kterým není vyhověno žádosti o dotaci, na jejíž poskytnutí nemá žadatel právní nárok. Takový soudní přezkum *„je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě. (...) Při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, čj. 1 As 35/2012 – 40, č. 2736/2013 Sb. NSS).“*

[39] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č.j. 6 Afs 8/2018-37, publikovaném pod č. 3757/2018 Sb. NSS, zároveň platí, že *„(r)ozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Teprve při rozhodování o konkrétních právech a povinnostech konkrétních adresátů o jejich žádosti o poskytnutí dotace je soudní přezkum možný (...). Jinými slovy, až na podkladě dříve nastavených pravidel může soud přezkoumávat, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou dodržována pravidla, která si stát sám nastavil.“*

[40] Správní soudy tak zásadně nejsou oprávněny přezkoumávat obsah či nastavení dotačních podmínek, a nejsou tak oprávněny posuzovat ani vymezení oprávněných žadatelů. Jejich

role nastává až v dalším kroku, tj. při přezkumu dodržení nastavených podmínek. Převezeno na nyní posuzovanou věc se tak soud může věnovat jen otázce toho, zda bylo řízení o Jednotné žádosti zastaveno po právu, resp. zda je usnesení o zastavení řízení řádně odůvodněno a zda byl dodržen „řádný proces“.

- [41] S požadavkem na řádné odůvodnění správního rozhodnutí úzce souvisí otázka jeho přezkoumatelnosti soudem. Nepřezkoumatelnost spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č.j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS, všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).
- [42] Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č.j. 6A 63/93-22).
- [43] Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
- [44] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je obecně vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, tedy nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů, kvůli kterým skutečně nelze rozhodnutí věcně přezkoumat (např. rozsudek ze dne 17. 1. 2013, č.j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů pak musí být „*vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č.j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Správní orgán nemusí reagovat na každou dílčí námitku. Může totiž vystavět vlastní argumentaci, v jejíž konkurenci pak námitky účastníků neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto své místo zejména v situacích, kdy správní orgán opomene na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. již cit. 1 Afs 92/2012-45, bod 28, nověji např. rozsudek ze dne 17. 8. 2023, č.j. 1 Afs 66/2023-79, bod 23). Nejvyšší správní soud rovněž již ve své rozhodovací praxi konstatoval, že „*rozhodnutí správního orgánu [...] by mělo obstát samo o sobě, tj. měly by v něm být alespoň stručně uvedeny podklady, zjištěné pokračování skutečnosti, jejich hodnocení a úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení důkazů a výkladu právních*

předpisů, podle kterých rozhodl, a závěry, na základě nichž rozhodnutí vydal. V souladu s požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů není, pokud je třeba obsah rozhodnutí interpretovat či jinak vyjasňovat pomocí obsahu správního spisu“ (viz např. rozsudek ze dne 26. 10. 2022, č.j. 4 Afs 195/2022-35).

[45] V daném případě soud z prvostupňového rozhodnutí zjistil, že řízení o Jednotné žádosti sice SZIF ve výroku zastavil podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu ve spojení s ustanovením § 11b zákona o SZIF, čemuž odpovídá třetí odstavec odůvodnění tohoto rozhodnutí, v němž SZIF uvedl, že žádost byla doručena dne 15. 5. 2023 bez Soupisu, a byla tak porušena podmínka dle ustanovení § 11b odst. 4 zákona o SZIF, ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 83/2023 Sb. a ustanovení § 11b odst. 5 zákona o SZIF, když Soupis nebyl dodán ani do 25 kalendářních dnů od 15. 5. 2023, a proto SZIF postupoval podle ustanovení § 11d odst. 1 zákona o SZIF a řízení o žádosti zastavil, avšak ve čtvrtém odstavci tohoto rozhodnutí SZIF uvedl, že zjistil, že žalobkyně nesplnila podmínky aktivního zemědělce dle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., čímž nenaplnila definici aktivního zemědělce, a SZIF proto „žádost zamítl.“

[46] Z prvostupňového rozhodnutí tedy vyplývá, že řízení o Jednotné žádosti bylo sice výrokem zastaveno z důvodu nedoložení povinné přílohy žádosti ani v dodatečném zákonném termínu, čemuž odpovídá i část odůvodnění tohoto rozhodnutí, avšak správní orgán I. stupně zároveň žádost zamítl pro nesplnění podmínky tzv. aktivního zemědělce, což vyplývá z příslušné části odůvodnění. Dle soudu se jedná o zcela protichůdné a vzájemně se vylučující důvody vyřízení žádosti, kdy jeden – zastavení řízení – je třeba označit za procesní (formální), a druhý – zamítnutí žádosti – za věcný (materiální). Na jedné straně se totiž při zastavení řízení o žádosti žádost věcně vůbec neprojednává a ze zákonem stanovených důvodů se řízení o ní usnesením zastavuje, tj. zastavení řízení nereaguje na otázky, zda lze žádost považovat za oprávněnou, ale pouze na procesní nedostatky, na druhé straně je žádost věcně projednána a z důvodů nesplnění požadavků nebo nesprávnosti není žádosti rozhodnutím vyhověno. Prvostupňové rozhodnutí (usnesení) lze tedy vnímat jako vnitřně rozporné, zmatečné, a proto nepřezkoumatelné, neboť slučuje dva zcela odlišné důvody vyřízení žádosti.

[47] O tom, že v daném případě bylo toto usnesení pro žalobkyni zmatečné, pak svědčí (kromě obsahu žaloby) i obsah jejího odvolání, kde v bodě III.2) právě na výše uvedenou vadu poukázala, tj. že SZIF uvedl, že řízení o žádosti zastavuje, ale v odůvodnění uvedl, žádost zamítl, a uvedla, že „je rozdíl v tom, zda řízení o Žádosti bylo zastaveno, jak je uvedeno v Rozhodnutí nebo byla Žádost zamítnuta, jak je uvedeno v odůvodnění Rozhodnutí. Pokud byla Žádost zamítnuta, tak dle Žadatele k zamítnutí nemohlo dojít vydáním Rozhodnutí, kterým bylo řízení pouze zastaveno, ale pravděpodobně jiným rozhodnutím, které nebylo Žadateli do dnešního dne doručeno. Z důvodu procesní opatrnosti Žadatel dále uvede skutečnosti, které by uvedl v odvolání proti rozhodnutí, kterým by byla Žádost zamítnuta, a které mu však nebylo doručeno. Žadatel připouští možnost, že Fond považuje Rozhodnutí za rozhodnutí, kterým Žádost zamítl, nicméně z obsahu Rozhodnutí jakkoli nevyplývá, že by Fond Žádost zamítl, ale pouze skutečnost, že Fond řízení o Žádosti zastavil.“

[48] Žalovaný pak namísto toho, aby tento zcela zjevný rozpor v obsahu prvostupňového rozhodnutí, na který jej svými odvolacími námitkami upozornila i žalobkyně, odstranil a k příslušné odvolací námitce prvostupňové rozhodnutí zrušil a uložil správnímu orgánu I. stupně, aby tuto vadu odstranil, tak odvolání žalobkyně zamítl a usnesení SZIF potvrdil, když sice dospěl k závěru, že zastavení řízení z důvodu nedoložení Soupisu, ve kterém měl

figurovat pouze jediný účetní doklad, se jeví jako formalistické, nicméně „*se v tomto případě dále zabývalo* (pozn. soudu: ministerstvo) *tímto doloženým dokladem a činností na kterou byl vystaven a kterou odvolatel chtěl uznat jako zemědělskou.*“ Žalovaný tedy nejenže zmíněnou vadu prvostupňového rozhodnutí neodstranil, ale dokonce ji ještě prohloubil, když se nad rámec stručného a *de facto* opět nepřezkoumatelného zamítnutí žádosti v prvostupňovém rozhodnutí sám pustil do hodnocení žalobkyní předloženého dokladu, tj. zabýval se žádostí věcně.

- [49] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu sice plyne (např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56, či rozsudky ze dne 28. 12. 2007, č.j. 4 As 48/2007-80, a ze dne 29. 11. 2012, č.j. 4 Ads 97/2012-66), že rozhodnutí správního orgánu I. a II. stupně tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (tzv. zásada jednotnosti správního řízení). Případné nedostatky prvostupňového rozhodnutí proto mohou být napraveny v řízení odvolacím. Toto oprávnění odvolacího orgánu však není bezbřehé, neboť postupem správního orgánu by zpravidla neměla být dotčena zásada dvoustupňovosti (dvojinstančnosti) správního řízení, v důsledku čehož by byl účastník řízení „*zkrácen o jednu instanci*“ (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č.j. 6 Ads 134/2012-47, či ze dne 9. 3. 2016, č.j. 3 As 167/2014-41).
- [50] Např. v rozsudku ze dne 21. 4. 2022, č.j. 9 Ads 61/2020-23, Nejvyšší správní soud shledal vadným postup, kdy prvostupňový orgán odůvodnil ustanovení o zastavení řízení toliko dvěma větami (z nichž je patrné, že žalobkyně doložila správnímu orgánu zápočtový list, ze kterého je zřejmé, že její pracovní poměr trval od 1. 9. 2015 do 31. 8. 2016), a proto se dle něj stala žádost zjevně bezpředmětnou, a žalovaný (Ministerstvo práce a sociálních věcí) toto odůvodnění blíže specifikoval. V nyní projednávané věci je situace obdobná, možná ještě horší, neboť SZIF v odůvodnění pouze obecně a bez dalšího uvedl, že žalobkyně nesplnila podmínku tzv. aktivního zemědělce dle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., a proto žádost zamítl.
- [51] Ve světle shora uvedeného tak má soud za to, že postup žalovaného mimo jiné porušil i zásadu dvojinstančnosti řízení, neboť v prvostupňovém rozhodnutí zcela absentovala jakákoli bližší úvaha ohledně toho, proč správní orgán dospěl k závěru, že žalobkyně nesplnila podmínky tzv. aktivního zemědělce dle příslušného nařízení vlády. Nicméně soud zdůrazňuje, že na žalovaném nejprve bylo, aby vyřešil zjevnou vnitřní rozpornost a zmatečnost prvostupňového rozhodnutí, a pak teprve se zabýval tím, zda byl důvod pro zamítnutí žádosti náležitě odůvodněn. Na tomto závěru soudu pak nemůže nic změnit ani to, že žalobkyně v odvolání v části IV. uplatnila námitky ohledně naplnění podmínky tzv. aktivního zemědělce, učinila tak dle vlastních slov pouze „*z procesní opatrnosti*“, protože nebylo jasné, zda bylo řízení o žádosti z procesních důvodů zastaveno či byla žádost věcně posouzena a zamítnuta.
- [52] Soud znovu zdůrazňuje, že byť se v daném případě jedná o oblast dotací, na které sice není nárok, ale i tak proces rozhodování o žádostech o dotaci by měl splňovat alespoň minimální standardy, jak vyplývá z citované judikatury, což se v nyní projednávaném případě nestalo.
- [53] Pro přehled věci pak soud uvádí, že ze své úřední činnosti zjistil, že SZIF i žalovaný si nepochybně jsou vědomi rozdílu mezi zastavením řízení o žádosti a zamítnutím žádosti. Usnesením SZIF ze dne 19. 1. 2024, č.j. SZIF/2024/0059259, kterým bylo zastaveno řízení o Jednotné žádosti tehdejšího žadatele podle ustanovení § 11d odst. 1 zákona o SZIF a ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu. Toto usnesení bylo potvrzeno

rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 7. 2024, č.j. MZE-43849/2024-14141 a žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13. 2. 2025, č.j. 15A 92/2024-43. Usnesením SZIF ze dne 18. 1. 2024, č.j. SZIF/2024/0059265, kterým bylo zastaveno řízení o Jednotné žádosti tehdejšího žadatele podle ustanovení § 11d odst. 1 zákona o SZIF a ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu. Toto usnesení bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 7. 2024, č.j. MZE-43835/2024-14141 a žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 28. 1. 2025, č.j. 11A 93/2024-41. A konečně rozhodnutím SZIF ze dne 2. 7. 2024, č.j. SZIF/2024/0089475, kterým byla zamítnuta Jednotná žádost tehdejšího žadatele pro nesplnění podmínky aktivního zemědělce dle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 12. 2024, č.j. MZE-68135/2024-14141 a žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 20. 5. 2025, č.j. 11A 22/2025-31. Rozhodnutí SZIF č.j. SZIF/2024/0089475, pak obsahuje detailní vyhodnocení předložených dokladů tehdejšího žadatele za účelem vyhodnocení naplnění podmínky tzv. aktivního zemědělce, tj. obsahuje něco, co v nyní projednávané věci prvostupňové rozhodnutí neobsahuje, neboť zde jsou uvedena toliko obecná tvrzení.

[54] S ohledem na výše uvedené vady napadeného i prvostupňového rozhodnutí by za této procesní situace bylo ze strany soudu předčasné posouzení ostatních žalobních námitek, tj. námitky porušení legitimního očekávání a námitek týkajících se věcného posouzení podmínek pro poskytnutí předmětné dotace. Nejprve je totiž třeba vyřešit vnitřní rozpor prvostupňového rozhodnutí, který žalobou napadené rozhodnutí prohloubilo, tj. zda bylo v daném případě řízení o žádosti žalobkyně zastaveno, nebo byla její žádost zamítnuta. Až poté bude možné správními orgány zaujatý „výsledek“ řízení přezkoumat před soudem.

[55] Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že ve výroku napadeného rozhodnutí je špatně uvedeno datum prvostupňového rozhodnutí (na místo 16. 1. 2024 je zde uvedeno 22. 1. 2024). Tato vada však dle soudu nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť podání žaloby žalobkyní a její obsah svědčí o tom, že neměla pochybnosti o tom, v jaké věci žalovaný rozhodoval a jak s jejím odvoláním naložil. Nesprávné uvedení data vydání v rozhodnutí správního orgánu je sice porušením ustanovení § 69 odst. 1 správního řádu, avšak vzhledem k tomu, že k identifikaci rozhodnutí postačí i uvedení spisové značky, čísla jednacího či dostatečně určité vymezení věci, o níž je rozhodováno, nemohla být žalobkyně tímto ryze formálním pochybením nijak dotčena na svých procesních právech účastníka řízení (k tomu viz obdobně rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 3. 2011, č.j. 9Ca 256/2008-38).

[56] Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a proto jej podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil. Zároveň soud podle ustanovení § 78 odst. 3 s.ř.s. pro nezákonnost dle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí prvostupňové a věc správnímu orgánu I. stupně v souladu s ustanovením § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil k dalšímu řízení. V něm bude tento právní názor soudu vázán (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.). Bude na něm, aby k žádosti žalobkyně zaujal jednoznačné stanovisko, tj. zda řízení o ní zastavuje, nebo jí zamítá, příp. že jí vyhovuje a aby tomuto stanovisku odpovídal obsah jím vydaného rozhodnutí a výrok byl v souladu s jeho odůvodněním. Následný případný odvolací přezkum pro žalobkyni případně „negativního“ rozhodnutí se pak odehraje pouze v mantinelech toho kterého zvoleného postupu SZIF.

- [57] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupce žalobkyně Mgr. et Mgr. Adama Sokola, advokáta, a jeho hotové výdaje.
- [58] Mimosmluvní odměna náleží za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, celkem tedy 6.200 Kč. Mimosmluvní odměna dále náleží za 2 úkony právní služby (podání repliky k vyjádření žalovaného a účast na jednání soudu dne 11. 9. 2025) po 4.620 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025, celkem tedy 9.240 Kč.
- [59] Za uvedené úkony žalobkyni dále přísluší náhrada hotových výdajů jejího právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, a ve výši 900 Kč za 2 úkony právní služby po 450 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025.
- [60] Dále žalobkyni náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou do místa konání ústního jednání před soudem ve výši 2.100 Kč podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025, v souvislosti s účastí jejího právního zástupce na ústním jednání před soudem ve dne 11. 9. 2025 v rozsahu 14 půlhodin (7 hodin) po 150 Kč.
- [61] Dále žalobkyni náleží jízdné na cestu z Ostravy (sídlo pobočky jejího právního zástupce) do Prahy k soudnímu jednání za použití osobního automobilu. Vzdálenost činí celkem 735 km. Podle vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025, je sazba základní náhrady za používání silničních vozidel u osobních silničních motorových vozidel 5,80 Kč. Cena motorové nafty je stanovena na částku 34,70 Kč za 1 litr pohonné hmoty. Kombinovaná spotřeba motorové nafty pro cestu použitého osobního vozidla značky Toyota činí dle kopie technického průkazu 4,2 litrů na 100 km. Žalobkyni byla přiznána cestovní náhrada ve výši 4.263 Kč a náhrada spotřebované motorové nafty ve výši 1.071,19 Kč.
- [62] Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %, tj. o částku 5.118,58 Kč.
- [63] Celková výše nákladů řízení žalobkyně tedy činí 32.493 Kč (po zaokrouhlení).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. září 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu